

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan svečer, imajo nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačje se od štiristopen peti-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Občni zbor „Národne Tiskarne“.

V nedeljo dné 3. aprila 1898 občni zbor „Národne Tiskarne“ ni mogel zborovati, ker je bilo po pravilih premalo delničarjev udeleženih. Zatorej se skliče nov

OBČNI ZBOR

delniškega društva

„Národne Tiskarne“

na dan 17. aprila 1898. l.

ob 11. uri dopoldne

v prostorih „Národne Tiskarne“

z istim, za občni zbor dné 3. aprila 1898 določenim dnevnim redom, s pristavkom, da po §. 17. društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočih delničarjev in na število od njih zastopanih glasov.

Upravni odbor „Národne Tiskarne“.

Zborovanje delegacij — znak položaja.

Na Dunaju, 3. aprila.

Še predno se je sešel državni zbor, naznanjali so oficijozni listi, da namerava vlada sklicati delegacijo že po Veliki noči, ako se razmere v državnem zboru ne predrugačijo in se ne omogoči redu in mirno parlamentarno delovanje, sicer pa, da se snidejo kakor običajno šele na jesen.

V soboto je vlada povsem nepričakovano razglasila, da je sklicala delegacije na dan 9. maja. To je najdrastičnejša karakteristika parlamentarnega položaja ter dokaz, da se grofu Thunu navzlic vsem zakulisnim pogajanjem ni posrečilo, zagotoviti redno in mirno zborovanje parlamenta.

Zborovanja delegacij v mesecu maju ne moremo smatrati ustavnim. Doslej še ni določeno, koliko bo znašal prispevek vsake državne polovice k skupnim potrebščinam, kvota še ni dogovorjena, in dokler se to ni zgodilo, je po našem pravem pričnanji popolnoma nedopustno, da votirata delega-

ciji ogromne svote v skupne namene, ne da bi vedeli, kako se razdeli.

Vlada je sklicala delegacijo, da dovolita skupni proračun, ker ne ve, kako se razvijejo razmere v državnem zboru v povelikonočnem zasedanju. Kar je poslanska zbornica delala pred Veliko nočjo, ni dosti vredno. Potratila je dragi čas s precej praznimi debatami o vladini programatični izjavi. Jedino, kar je storila, je protest proti konfiskovanju v državnem zboru podanih interpelacij. Po Veliki noči pa pridejo na vrsto nujni predlogi glede jezikovnega vprašanja, povrh mora vlada do 1. maja predložiti nagodbene predloge, a tudi s proračunom se mudi, ker velja provizorij samo do konca junija. Vlada bo torej primorana, pokazati pravo svojo barvo.

V parlamentarnih krogih se domneva, da pokaže vlada svojo barvo že pri razpravi o predlogih glede jezikovnega vprašanja, da pa bode njena dotična izjava močno presenetila — desnico, da jo bode tako presenetila, da sta bili delegaciji sklicani prav z ozirom na posledice dotične izjave, z ozirom na nje utis na desnici.

Ministerski predsednik je desnici pač naznanil, da računa na njeno podporo, ko se bode avstrijskim narodom z nagodbo zopet — kri puščala, da pa ima ta desnica svoj program, da je formulovala določne postulate, katerih izpolnitev smatra za pogoj, ako reflektuje vlada na njeno podporo, za to se grof Thun ni zmenil. Ministerski predsednik je osredotočil vse svoje delovanje na to, da razžene desnico, ali da vsaj zrahlja njeno dosedanje solidarnost in ravnanje nemške katoliške stranke svedoči, da se ni trudil brez uspeha.

Zatrjuje se, da hoče grof Thun na ta način pripraviti parlament na rečeno presenečenje in onemogočiti odločen odpor proti svojim namenom. Kaki so njegovi nameni, kakšen je načrt jezikovnega zakona, kateri je opoziciji obljuboval, na kakih principih je zasnovan, tega ne ve nihče povedati, sodi se pa, in sicer po indiskrecijah raznih nemških poslancev in pa po veleoficijoznih dopisih v „Pester Lloyd“, da hoče vlada urediti jezikovno vprašanje na ta način, da z državnim okvirnim zakonom, čegar izpolnitev prepusti deželnim

zborom, določi v nasprotju s čl. 19. državnih osnovnih zakonov vsem jezikom le neko relativno ravnopravnost, zajedno pa zagotoviti nemški državni jezik. Ta verzija ni neverjetna, zlasti ako se uvaža velika unema, s katero se tiskovni oddelek ministerskega predsedstva v svojih dopisih v „Pester Lloyd“ zavzema za to idejo.

Ministerski predsednik igra va banque. Nemških obstrukcionistov ni mogel ukrotiti, naznanili so mu brez ovinkov, najodločnejšo opozicijo, in zato jih hoče pridobiti z nemškim državnim jezikom, računajoč, da desnica ne bo solidarna, da ga bodo vsaj nemški klerikalci in morda tudi Poljaki podpirali.

Koliko je resničnega na teh, iz raznih okoliščin logično izhajajočih kombinacijah, katere se kolportirajo v poslanskih krogih in katere delajo Slovanom velike skrbi, se danes še ne da konstatovati, gotovo pa je, da se nemški državni jezik ne sme uveljaviti in se ne bo uveljavil, in da se bodo Slovani tej nameri z vso silo uprli in če treba, se poslužili tistih sredstev, s katerimi so zmagali Nemci pod vodstvom Wolfvim.

V Ljubljani, 4. aprila.

Nemška katoliška narodna stranka dela v desnici neprestano zgago. Radi te vsak hip se kujajoče, protestujoče, disciplino kaleče stranke imajo voditelji desnice večne težave. Nemška kat. stranka strahuje vse; kar ona noče, se ne sme zgoditi, četudi so sicer vsi drugi zadovoljni. Dipauli in Ebenhoch sta gospodarja položaja. To se je pokazalo tudi pri zadnji volitvi načelnika proračunskega odseka. Zato piše „Politik“: Dogodki v izvrševalnem odboru desnice, kjer se je morala kandidatura dr. Kramafa radi nemške katoliške stranke opustiti, govoré razločno. Katoliška narodna stranka je hotela, očitno želji leve vztrezajoč, imeti dr. Kathreina, in ko so drugi vodje desnice to kandidaturo odklonili, so izjavili zastopniki katoliške nar. stranke, da za Kramafa ne bodo glasovali. Ker je bila nevarnost, da bi dr. Kramaf pri volitvi propadel, postavljen je bil kandidatom dr. Začek, s katerim je bila zadovoljna tudi nemška katoliška nar. stranka.

LISTEK.

Kuhar Anzelm.

(Humoreska. — Madjarski spisal Štefan Szomaházy.)

Mojstra Anzelma mladost je potekla na nekem vojvodekem gradu romantične Normandije, kjer je živel poleg strogega nadkuharja kakor kuharski učenec v snežnobeli suknji in predpasniku ter v še belejši, štirivoglati platneni čepici.

V treh desetletjih, katera so prešla za onimi lepimi dnevi v Normandiji, izpadal je Anzelm las za lasom z glave, v katere kodrih je ljubkujoče rila marsikatera mehka, bela roka...

Mojster Anzelm je bil slavnostno sprejet mej kuharje, na kar se je preselil v Pariz, kjer ga je neki ogerski grof vzel v svojo službo z visoko letno plačo. Pozneje se je pomaknil naprej: postal je kuharski šef pokojnega škofa, kateri ga je tako razvadil, da mu končno ni mogel odreči nobene želje.

Niže in pokrajinsko duhovništvo si je skušalo pridobiti njega naklonjenost, in trdili so, da je dobil marsikak kanonikat oni, katerega je Anzelm odlikoval...

Toda nekega dne je stari škof mojstra Anzelma slastne pastete ostavil, in kuhinjo je bilo

treba za dalje časa zapreti. — Kuhar je odložil svoj piké-telovnik ter platneno čepico, in je spremil v temni žalni obleki, s pajčelanasto prevezo na cilindru, svojega umrlega gospoda do vrat škofovskega žrba.

Ko pa so minuli pogrebni obredi, pridružili so se pri okovanih vratih žrba osirotelemu kuharju trije gospodje, kateri so silili vanj s zelo odlikovalnimi ponudbami, spominjaje se hrepeneče čarobnih škofovskih poedin, o katerih se je govorilo devet okrajev na okrog.

Židovskemu posestniku, kateri mu je stavil uprav kneževsko ponudbo, je Anzelm uljudno, a odločno odrekel; in tako sta ostala še dva prosilca: veliki župan in pa samostan častitih frančiškanov.

„Ekscelenca, ali bivate stalno tu?“ je vprašal mojster Anzelm nadžupana.

„Ne, cenjeni prijatelj, samo tri mesece v letu.“

„In kje sicer?“

„Sicer ste pa popolnoma svobodni.“

„To je neprijetno, kajti meni je brezdelje zoperno. Moja umetnost zahteva, da se jo izvaja neprenehoma. In kako je z vašim tekom, ekscelenca?“

„Hvala, dragi prijatelj! Kar se tiče moje teka, se ne morem ravno pritožiti; a moja žena boleha včasih.“

„Li slabo prebavlja?“

„Dà, včasih.“

To je zadoščalo. Gospod Anzelm je obžaluje izjavil, da ne more vstopiti pri nadžupanu v službo...

V dopoldanskih urah naslednjega dne pa so morali prestati častiti patri frančiškani v obednici, kjer se je sestal ves samostan, pravcati izpit. Kuhar Anzelm, katerega prsa so se dvigala v močnejši častihlepnosti pravega umetnika, je stavil vrlim patrom križem vprašanja; in po jednourni izkušnji se je do cela uveril, da bodo našla njegova dela tu razumno občinstvo. Vsak posamezni častiti, dobrodušnih patrov je pokazal neverjetno veliko znanosti v težki umetnosti dobre kuhinje.

Ko si je mojster Anzelm ogledal še kuhinjo ter druge, h kuhinji spadajoče prostore, je bil pri volji, skleniti pogodbo, a s pogojem, da prinese v njegovo sobo takoj svežih cvetlic ter da si častiti patri takoj naroče „Figaro“, brez katerega Anzelm ne more bivati. Glede razporedbe jedil si je izgovoril ženijalni kuharski umetnik popolno svobodo.

„Vse storimo, vse storimo,“ je šepetal globoko girjeni pater gvardijan.

Jeziček na vagi so torej Nemci v desnici; Nemci odločajo v najvažnejših vprašanjih, govorica o slovanski večini je torej le puhla. Nemški klerikalci imajo vso desnico na verižici in od njihove milosti je zavisno vse. Najlepše pa je še to, da mogočna nemška katoliška narodna stranka vsak hip povdarja, da je v desnici le „einstweilen“, samo začasno... Dr. Engel, načelnik češkega kluba, je bajše izjavil, da se je poslednjikrat vstreglo nemškemu klerikalcem! Je li pa ni ta grožnja le prazna, in kaj se zgodi, če je resna, se pokaže kmalu.

Nikola Pasić, vodja srbskih radikalcev, sklicuje zborovanje vseh členov radikalnega osrednjega odbora, da se opraviči radi napadov „Srpske Zastave“, ki mu je očitala, da je bil l. 1885. izdajalec naroda in kralja. Omenjeni list ponavlja svoja očitavanja ter pozivlja Pasića, naj ga toži radi obrekovanja, da bode možno pred sodiščem dokazati resnico očitav. Pasić je torej v hudih škripah, in splošno se sodi, da bode mož moral demisionirati. Liberalci ga hočejo vsekakor uničiti, in zdi se, da imajo res nekaj dejstev, ki Pasića pokopljejo vsaj za nekaj časa.

Obsodba Zole ovržena. V soboto opo'udne je kasacijski dvor v Parizu ugodil ničnosti pritožbi Emila Zole in urednika „Aurore“; s tem je obsodba Zole v jednoletno ječo in plačanje sodnih stroškov ovržena, zajedno pa onemogočena vsakatera obnovitev sodnega preganjanja. Baš na rojstveni dan 58letnega Zole se je izrekla ta razsodba. Izmej sedmerih ničnostih razlogov je priznal kasacijski dvor utemeljenim sicer samo jednega, a najvažnejšega: da vojni minister ni bil upravičen tožiti Zolo radi pisma v „Aurore“, nego da bi moralo storiti to le vojno sodišče, kateremu je Zola očital, da je na višje povelje osvobodilo krivega Esterhazyja. Zola je toraj zopet prost, a namena svojega ni mogel doseči. S pismom „l' accuse“ je nameraval siloma izzvati revizijo Dreyfusove obsodbe; toda pri obravnavi je bila vsako potezanje za to svrhu izključeno. Tema pokriva torej slej ko prej sumljivo postopanje Dreyfusovih solnikov. — Tudi v poslanski zbornici je prišla razsodba kasacijskega dvora že zopet na razgovor ter se je prestopilo po izjavi ministerskega predsednika Melina, da se vlada klanja razsodbi kasacijskega dvora, s 333 glasovi proti 174 glasom na dnevni red. Ves hrup, ves škandal je bil torej brezvspešen; Dreyfus ostane še nadalje na Vragovem otoku, Esterhazy je še vedno svoboden, Zola pa ima vsaj to zadoščenje, da ga je priznalo najvišje sodišče vse časti vrednega borilca za resnico in pravico... Klerikalni listi bljujejo seveda ogenj in žveplo, ker so prežgodaj triumfali!

Konflikt mej Španijo in Severno Ameriko. Poročila iz Newyorka in Washingtona se glase prav neugodno. Vse ameriške predloge glede premirja na Kubi, gledé podelitve avtonomije, gledé podporne akcije za strašno bedno kmetško ljudstvo i. t. d. vse zahteve Mac Kinleya je španska vlada dostojno, a odločno zavrnila. Zato se smatra položaj jako resnim, mir visi že na poslednjem lasu.

In patri so tleskali z jeziki, kakor da sede že za belo pogrnjeno mizo...

Kako slastni obedi so se vršili od tistega časa v stari, zakajeni obednici! Kolike navdušujoče simfonije pečenk, polivk in fenomenalnih kremov izza časa prvega cesarstva so se tu vrstile! Lukul, ki je postal že v starem veku radi svoje iznajdljive sladkosnedosti slaven, je bil le senca v primeri z bistroumnim samostanskim ženijem. Mojster Anzelme se je menda zaobljubil, da poda dobrim patrom že v tej solzni dolini predokus rajskih sladkosti.

In kako so vsi lepo vspevali! Kako lepa zbirka najkrasnejših dvojnati podbradkov je bila tu! Čestokrat, ko je stal ta ali oni pater v nedeljo na sivem kamenu oltarja svoje cerkve ter bral mašo, — ko so bili zbrani okrog njega v belih koreteljih strežniki, kateri so s široko odprtimi očmi dihali v se prodirajoči duh kadila, — tedaj se se dvignile iz stare mašne knjige — o Bog, odpusti mi! — zapeljive vizije lepo duhteče pečenke, katero je obdajal zelen gozd najslastnejše solate...

In oni ljubljenci Fortune, kateri so bili ob redkih prilikah vabljeni k smostanskim pojedinam, so pripovedovali čudežne stvari o mogočnih pridobitvah na polji gastronomije, in klanjali se se veliko ponižnejše mojstru Anzelmu, kadar je stopal

Amerikanci trumoma ostavljajo Kubo, več sto ameriških trgovcev se je zadnje dni vrnilo s Kube domov. V različnih ameriških mestih so se primerile proti Mac Kinleyu velike demonstracije; ljudje sežigajo, prebadajo in pokopavajo njegovo sliko mej splošnim odobravanjem. I špansko i ameriško ministerstvo ima vedna posvetovanja, odločitev je pred durmi. Španiji dajejo pogum bojni vspehi maršala Blanca. Odgovor Španije predloži Mac Kinley danes kongresu. — V Berlinu in na Dunaju se je že razširjala govorica, da je ameriško bojno ladijevje že otplulo proti Kubi. Ta vest pa menda ni resnična, ker ameriške bojne ladije še niso oborožene.

Dopisi.

iz Žaleca, 31. marca. Cesar želi sam, da se slavi 50letni jubilej njegovega vladanja z dobrodelnimi ustanovami in napravami. Vsi narodi naše širne monarhije delajo na to, da ustanovijo jedno ali več reči, katere naj bi pričale našim potomcem, da so se ustanovile iz prostovoljnih doneskov v prid trpečemu občinstvu ali učeči se mladni takrat, ko je obhajal cesar 50letni jubilej svojega vladanja. Da Slovenci ne bomo zadnji, to se vidi že sedaj, ko se nabira po vseh krajih denar za ta ali oni človekoljubni čin, saj je slovenski narod radodaren, kedar gre za kako narodno ali za kako dobro stvar, ter je to že nebrojokrat pokazal. Slovenci smo sicer majhen narod, ali ako hočemo, zamoremo skupno vender mnogo doseči. Nezashšno izzivanje in zasramovanje naših sinov, kateri si nabirajo vede na nemških visokih šolah, napotilo je Slovence, da so začeli misliti in delati na to, da se ustanovi v Ljubljani slovenska visoka šola, in te misli ter tega delovanja, da se ta želja prej ko slej uresniči, ne smemo nič več opustiti, ampak delati tako dolgo z vsemi postavno dovoljenimi sredstvi na to, da se nam da, kar nam po postavi gre. Da nam bode pa vlada to našo željo poprej izpolnila, k temu moramo pripomoči kolikor je mogoče sami. Slavni kranjski dež. zbor je d-l v tem oziru prvi najlepši izgled, ko je votiral ogromno svoto denarja za slovensko visoko šolo v Ljubljani. V tem ga mora posnemati ves narod slovenski. Nas Slovencev je skoro poldrugi milijon duš. Ako daruje vsak Slovenec povprečno za jubilejni zaklad v namen, da se ustanovi v Ljubljani slovenska visoka šola, le 10 kr., nabrala se bode svota 150.000 gld., in da se to lahko zgodi, nad tem pač nikdo dvomit ne bode. Naj bi se v ta namen sestavil poseben odbor, in nastavili po vseh deželah, koder prebivajo Slovenci, zaupni možje mej duhovno in posvetno inteligenco in mej priprostim ljudstvom, katerih naloga bi bila, zbirati prostovoljne doneske za ta, slovenske visoke šole jubilejni zaklad. Da bode vsak zavedni Slovenec prav iz srca rad storil kolikor bode mogoče, da se nabere lepa svota denarja za omenjeni namen, o tem pač ni treba dvomiti, saj bode imel vsakateri prepričanje, da dela za lastne sinove, za lastni narod. In ko bodejo vladni krogi videli, kako požrtvovalen da je narod slovenski, kako srčno da si želi lastnega doma, kjer se bodejo izobraževali njega sinovi brez izzivanja, brez zaničevanja, potem se pač ne bodejo mogli dalje ustavljati, da ne dovolijo slovenske univerze v Ljubljani v stalni spomin 50letnega jubileja vladanja Njih Veličanstva Frana Josipa I. Na delo toraj Slovenci, pokažimo svetu, da se zavedamo, da hočemo imeti lastno izobraževališče, in da hočemo v uresničenje tega tudi požrtvovalni biti ter zložit v to svrhu takšni jubilejni zaklad, na kojega bode kazal ves svet, in koji bode v blagor in v srečo naši mili lepi slovenski domovini.

s svojim, s pajčolanom obrobjenim cilindrom po ulicah, nego velikemu županu ali pa pravnemu ministru.

Toda znano je, da je devet desetih umetnikov muhastih, neznosnih in prepirljivih. Kletar Ignacij, kateri je že 19 let oskrboval zlato samostansko vince, je prišel nekega dne temnega obličja k patru gvardijann ter mu izjavil, da misli prihodnji teden ostaviti samostan.

Gvardijan je bil blag in miroljuben mož; poklical je ošabnega kuhinjskega despota pred se, in skušal je posredovati, da se sklene mir. Toda gospod Anzelme je dejal, da pojde on takoj, ako ostane kletar.

Kaj storiti? Kletarjev je povsod dovolj, a jednakega kuharja ni najti več tisoč milj daleč na okolo. In vrli Ignacij, kateri je preživel skoro četrto stoletja mej vinskimi sodi samostanske kleti, je moral nekega dne tiho in mirno zapreti za seboj durice ter ostaviti za večno samostan.

Mojster Anzelme pa je igral vsak večer svojo partijo taroka, h kateri je prišlo navadno štiri do pet gostov, ki so se čisto dolgo čez polnoč zabavali v prijazni sobici mojstra Anzelma ter malomarno pozdravljali patre, ako so jih slučajno srečali, dočim so se ti ljubljencem strogega kuhinjskega kralja globoko klanjali... (Konec prih.)

Šolski muzej.

V proslavo in spomin na 50letno vladanje Nj. Veličanstva cesarja Frančiška Jožefa I. je ustanovila „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ v Ljubljani „šolski muzej“, ki se bo slovesno otvoril leto: prve dni avgusta povodom X. glavne skupščine „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“.

V „šolski muzej“ se bodo sprejemali ti-le predmetje:

I. Pedagogiško-literarni proizvodi in sicer:

1. Dela in razprave o pedagogiki in sicer: a) občno vzgojeslovje; b) dušeslovje; c) zgodovina vzgojeslovja; d) šolsko zakonodajstvo; e) šolsko zdravstvo.

2. Dela in razprave o didaktiki in sicer: a) občno ukoslovje; b) občno (specijalno) ukoslovje; c) nazorni nauk, čitanje, računstvo, realije.

3. Učene in pomožne knjige: Abecedniki; Berila; knjige za zemljepis in zgodovino, za prirodznanstvo in prirodoslovje, za risanje in pisanje, za deška in dekliška ročna dela, za kmetijstvo itd.

4. Mladinski spisi: Teoretiški del o mladinskih spisih, o knjižnicah za mladino in o ljudskih (narodnih) knjižnicah, potem pravi mladinski spisi in sicer zabavni in poučljivi.

5. Perijodični spisi: Strokovni listi, učiteljski koledarji, šematizmi in ročni katalogi.

6. Godba in petje: Pesmarice, pevske šole, šolske narodne in cerkvene skladbe.

7. Uradni spisi.

II. Leposlovni proizvodi, ki so jih spisali slovenski učitelji.*

III. Metodično tehnični proizvodi (učila) in sicer:

1. Učila za otroške vrste: Predmeti (modeli) in podobe za nazorni nauk, pletarska dela, izšivalna dela, omarice (stolpi) za stavljenje, modelirska dela, igre in igrače.

2. Učila za I. razred: Podobe in predmeti za nazorni nauk, čitalni in računski stroji, table, pisalno orodje in zvezki za I. razred.

3. Učila za srednjo stopnjo: Predmeti in podobe za nazorni nauk, čitalni stroji, nazorni pripomočki za domoznanstvo, učila za risanje in lepomis.

4. Učila za višjo stopnjo (meščanske šole): Modeli in podobe za nazorni nauk, aparati, oprave, predloge, karte, načrti, tabele, table, stojala itd. za računstvo, pisanje, zemljepis, zgodovino, prirodznanstvo (somatologijo) prirodoslovje, kemijo, telovadbo, godbo, deška in dekliška ročna dela, kmetijstvo itd.

5. Učila za nadaljevalne tečaje, za obrtne šole, nadaljevalnice in obrtne strokovne šole: Modeli in podobe za nazorni nauk, predloge, zbirke vzorcev i. dr.

6. Učila za učiteljsišča: Predmeti in podobe za nazorni nauk, aparati, karte, podobe za psihologijo, geografijo, zgodovino, prirodznanstvo (somatologijo), prirodoslovje, kemijo, kmetijstvo, ročna dela za kandidate in kandidatinje.

IV. Šolsko orodje (šolska oprava): Klop, table, stojala, katedri; telovadno orodje itd.

V. Šolske potrebščine: Zvezki, držala, peresa, svinčniki itd. —

Vposlane stvari bo presojava razstavna sodnija — „Jury“ — ter jih priporočala za rabo v ljudskih, meščanskih in srednjih šolah.

Vsakemu predmetu bodi pridejan naslov razstavljalca (izumitelja).

Učila naj se upošljejo taka, kakoršna so v prometu pri trgovcih; če pa niso v prometu, naj se pa pošljejo modeli, risbe ali načrti (če le možno barvani).

Zeleti je, da se prilože učila tudi popisi o uporabi, trdka, kjer se učilo izdeluje ali prodaja, cena, recenzije in priporočila.

Vse predmete, ki ostanejo last muzeja, je vposlati najkasneje dne 1. julija t. l. gospodu Jak. Dimniku, mestnemu učitelju v Ljubljani.

Direktorij „Zaveze slov. učiteljskih društev“:

L. Jelenc l. r., D. Česnik l. r.,
predsednik. tajnik.

Fr. Luznar l. r.,
blagajnik.

* T. j.: ljudski, vadniški in meščanski učitelji, šolski nadzorniki in srednješolski profesorji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. aprila.

— (Volitve v občinski svet.) Zaupni možje narodne stranke so imeli včeraj posvetovanje, na katerem so sklenili, da postavi narodna stranka pri dopolnilnih volitvah, katere se bodo vršile tekom meseca aprila, v vseh volilnih razredih samo kandidate narodne stranke.

— (Lujiza Pesjakova †.) Ob velikanski udeležbi vršil se je v soboto pogreb umrle pisateljice gospe Lujize Pesjakove. Mej udeležniki so bili tudi zastopniki „Slovenske Matice“ ter drugih književnih društev slovenskih. Na pokojnišču grob je bilo položenih mnogo lepih vencev s primernimi napisi.

— (Hrvatski gostje.) Včeraj so obiskali naše mesto gojenci zagrebske obrtne šole pod vodstvom svojih profesorjev. Ogledali so si razne mestne naprave, tako elektrarno in vodovod ter obiskali nekaj obrtnih zavodov. Opoldne so imeli banket, pri katerem so jih pozdravili zastopniki mestnega županstva.

— (III. koncert „Glasbene Matice“) ki se je vršil včeraj popoldne od 1/6. do 1/8. v „Nar. domu“, je bil pravcati triumf našega prvega glasbenega zavoda. Priznati treba, da se je dvignila „Glasb. Matica“ včeraj z mojstrskim izvajanjem gigantske skladbe največjega kontrapunktista Bacha na višek svoje umetnosti ter nadkrilila skoraj vse dosedanje, itak lepe in prevelike vspehe. „Pasijon po sv. Matevžu“ je najtežavnejša, zato pa tudi najčastnejša točka v bogatem pevsko-godbenem repertoaru naše „Glasb. Matice“, ki se je s tem povzpela do umetniške popolnosti prvih in najslavnejših pevskih zborov na svetu. Ponosni moramo biti torej z vsem opravičenjem na „Glasbeno Matico“, hkratu pa tudi hvaležni možem, ki so imeli toliko poguma, da so sprjeli Bachov „Pasijon“ na program, in ki so imeli toli jekleno vztrajnost in toli sijajno zmožnost, da so svoj program tudi vzorno izvršili. Na čelu teh mož stoji seveda prezaslужni koncertni vodja „Glasb. Matice“, g. Josip Čerin. Kako ogromnega truda, kako nevrjetne napornosti in požrtvovalne vztrajnosti, — kakšnih duševnih in telesnih sil je bilo treba gosp. Čerinu, da je izvežbal dvojni mešani zbor, dva orkestra in petero solistov, tega včeraj pri čudovito gladkem izvajanju celega koncerta seveda ni bilo videti. Strokovnjaki in mnogi drugi pa vendar le vedo, da je bil včerajšnji koncert sad najvzornejšega stremljenja za umetniško popolnostjo ter najsijajnejši dokaz briljantnih zmožnosti g. koncertnega vodje in njega zborov. To so mu priznali včeraj i društvo, i zbori ter mu v znak svoje hvaležnosti poklonili dva prelepa, a tudi zaslužena častna darova. Pri zadnji glavni izkušnji, ki se je vršila še včeraj dopoldne, sta mu izročila imenom damskega in možkega zbora vpričo vseh pevk in pevcev po primernem nagovoru gospa Terezina dr. Jenkova in gosp. sod. svetnik Iv. Vencajz prekrasno zlato uro z vrezanim posvetilom. Zvečer pa so mu poklonili zbori mej viharim ploskanjem občinstva velikanski lovorjev venec s trakovi in napisom. Gosp. Čerin se je za oba častna darova opetovano ginjen zahvalil — Nadrobno oceno včerajšnjega koncerta prinesemo jutri. Danes omenjamo samo še to, da so bile vse vstupnice razprodane, da je bila dvorana nabito polna ter da je došlo mnogo odličnjakov in izredno veliko gostov tudi z dežele. — Po koncertu so se zbrali pevci in pevke na povabilo g. dr. B. Stuhca pri „Slonu“, kjer se je napivalo solistom, koncertni in zborom ter se je zapelo še mnogo pesmij, v katerih je briliral zlasti prekrasni bariton gosp. dr. Stuhca.

— (Slovensko gledališče.) Na korist domačih najboljših igralskih močij, gg. Danila, Lovšina, Kranjca in Verovška, se je vršila minolo soboto zadnja predstava v letošnji sezoni. Z veseljem konstatiramo, da se je občinstvo prav lepo odzvalo povabilu beneficijantov ter jim s tem najpraviše izreklo svoje priznanje za njihov umetniški trud tekom minule gledališke dobe. Predstavljal se je „Tambor v Puebli“, šaloigra z godbo in petjem, in sicer prav dobro. V ulogi tamborja je nastopila kot gost gospa Polakova ter igrala in pela jako temperamentno. Žela je zategadel dosti zasluženega priznanja. Prav dobri so bili g. Danilo, g. Lovšin in g. Kranjec, ki so se resno potrudili za svoje bolj ali manj važne vloge. Izvrsten v vsakem oziru je bil g. Verovšek kot ljubosumni profos. Njegov humor je pristen ter istinito dojmljiv. Prav vrle so bile poleg imenovanih tudi gđ. Nigrinova, gđ. Slavčeva in gospa Danilova. Vse tri so prav ugajale ter se jim je mnogo ploskalo. Gospej Polakovi in gđ. Nigrinovi sta bila izročena dva lepa šopka, g. Lovšinu pa je bil poklonjen venec s trakovi.

— (Trgovsko pevsko društvo) je priredilo včeraj prvi svoj zabavni večer, ki je privabil prav lepo množico prijateljev in prijateljic mladega društva v elegantno malo dvorano v „Nar. domu“. Predsednik, ces svetnik Murnik je pozdravil došle goste ter izrekel nado, da bode društvo, ki uživa že koj v početku toliko simpatij, krepko napredovalo. Pevci so zapeli pod vodstvom g. Rusa več prav dobro izvedenih zborov, ter konstatujemo lep napredek zbora v vsakem oziru. Mladi, čvrsti glasovi

pevcov in dobro nancirano prednašanje so naredili na poslušalce najugodnejši utis in so morali pevci marsikatero točko ponavljati. Tudi četvero-spri so želi splošno odobravanje. V solo-spevih sta se odlikovala gg. Lilek in Russ svojima simpatičnima glasoma. Iz prijaznosti je sodeloval oddelek tamburašev „Sokola“, ki so prav fino izvajali več točk ter se je posebno g. Kajzel pokazal pravega mojstra na solo braču. Zabava je bila vseskozi neprisljena in prav živahna. Pokazalo se je, da bo društvo v vsakem oziru kos lepi nalogi, katera mu je odkazana v razvoju našega socijalnega življenja.

— (Noč ga je vzela.) Okna kazinske restavracije so zastrta, vrata so zaklenjena, v vseh prostorih, koder so še pred kratkim donele lepe pesmi „Deutschland über Alles“ in „Wacht am Rhein“, vlada groba tihota in zeleni gospodje zelenega otoka so se morali preseliti drugam, kati restavrater Gellerach, katerega je „Südmark“ poslala v Ljubljano, jo je popihal, ne da bi se od svojih gostov poslovil. Noč ga je vzela! Mož je bil veren sin matere Germanije, ali v svoji velikonemški navdušenosti je pozabil gledati na to, da bi žej nadobudnih Karnijolcev gasil vedno le primerno s karnijolskim sredstvom. Ko je izvedel, da je Karnijolija postavila kovevsko mesto dedičem svojega kolosalnega imetja, ga je minila vsa navdušenost, izbrisal je, kar je zapisala kredo na vrata, pobral je šila in kopita — če še kaj družega, nam ni znano — in šel, gotovo v kraj, kjer ne velja buršev načelo: Danes na kredo, jutri za denar.

— (Bronasta stenska podoba cesarjeva) je razstavljena v izložbi domače firme Andr. Druskičiča na Mestnem trgu. Priprava je za urade in šole kot spomin na jubilejsko leto.

— (Vseled deževja) so razne vode močno narasle, zlasti Sava, a ker je vreme postalo bolje, ni več nevarnosti, da nastanejo povodnji.

— (Nemška ošabnost nikomur ne prizanes.) Iz Gradca se nam piše: Znano je, da se na Dunaji in v Gradci beda pridnih, revnih akademikov več ali manj olajšuje s tem, da so zasnovane na višjih šolah takozvani „Freitische“, koji se vzdržujejo iz milodarov za ub go učečo se mladino vnetih ljudij in društev. Revni dijak dobi za pol ali cel mesec proste obednice. Na univerzi graški delé se obednice od meseca do meseca, na tehniški razdelé se pa te počelkoma semestra kar za ves semester. Čuden slučaj, karakterističen za nemško-nacionalno oholost in sovraštvo napram Slovanom, pripetil se je o priliki razdelitve obednic na graški tehniški! Društveni odbor obstoji iz samih nemških nacionalcev — profesorjev in dijakov —, seveda imajo burši večino. Le-ti izmislili so si pri seji 21. p. m., da nobenemu Slovanu — dasiravno dobiva ta „fond“ podpore tudi iz slovanskih krajev in tudi od deželnega zbora kranjskega — ne dovolijo toli potrebne podpore! In res, mej osmimi slovanskimi prosilci, koji so prej vedno to podpora življali in zadnjo prošnjo s kolokvijskim in ubožnim spričevalom podprli, bila sta samo dva od odbora vrednima spoznana, dobiti za vsak mesec polovico obednic, in sicer radi tega, kakor se je neki burš izrazil, „weil die zwei ganz ungefährlich und unschädlich sind!“ Komentara za tako postopanje ni treba! S tem dopisom opozoriti hočem samo kroge, koji radi podporo pošiljajo temu važnemu društvu, pred očmi imajoči, da olajšujejo s tem bedo pridnemu revnemu dijaku ne glede na narodnost, in zlasti deželne poslanke kranjske. Naj vedó ti krogi kako se požrtvovalnost njihova s takim postopanjem zasramuje, kako se ravnočuvstvo njihovo v tla gazi z oholostjo nemških buršev! — Sapienti sat!

— (Vesel napredek.) Z odkritosrčnim veseljem beležimo važen napredek slovenstva v Trstu. Vseled požrtvovalnosti rodoljubov gg. Frana Kalistra, Jos. Gorupa, Kornelija Gorupa, Miha Trudna, Ante Trudna, Ivana Šabca in Ivana Mankoča, katerim so se pridružili še razni drugi gospodje, se je omogočila ustanovitev lastne slovenske tiskarne v Trstu, in se je omogočilo, da bode „Edinost“ odslej izhajala po dvakrat na dan ter mogla konkurirati z laškimi listi tržaškimi. To je vsekako znamenit napredek, in zaslužio zahvalo vsega naroda tisti, kateri so ga omogočili.

— (Odbor akademičnega društva „Slovenije na Dunaji“) se je na I. rednem občnem zboru v letnem tečaju dne 1. aprila t. l. sestavil tako le: Predsednik: phil. Jožef Reiser; podpredsednik: meh. Ignacij Šega; tajnik: jur. Ivan Rakovnik; blagajnik: jur. Anton Bončar; knjižničar: phil. Hinko Vodnik; arhivar: jur. Aleksander Fatur; gospodar: jur. Vekoslav Kukovec; namestnika: jur. Frančišek Jerala, arh. Ignacij Stembov.

* (Ogenj brez dima.) Avstrijski inženér Friederik Maier je izumil pripravo, s katero se jemlje

ognju dim. Odbor strokovnjakov je bajé izjavil, da je izum dober, in da se more pri kurjavi prihraniti. Vojno ministerstvo je odločilo, naj se s tem izumom začne poskus pri bojni mornarici.

* (Velikanski meteor) so našli na pogorišču jutinih skladišč na Reki. Ležal je v jami, ki je 3 m široka in 1 m globoka. Bajé tehtal 4000 kg. Ta meteor je torej največji, kar jih je kdaj padlo v Evropi ter se jih je ohranilo. Pravijo, da je užgal skladišča žareči meteor, kateri se prepelje v muzej v Budimpešti.

* (Prvi brzovlak na sibirski železnici) je odšel v soboto iz Peterburga v Tomsk. Ta brzovlak je glede komforta prvi na svetu. Vozovi so tako konstruirani, da se niti ne zibljejo niti ne suvajo. Vsi so zvezani mej seboj, tako da je možno hoditi v vse mej vožnjo. Vlak ima električno razsvetljavo in kurjavo z vodo. V vlaku je gostilna, kopalnica, čitalnica in igralna soba.

* (Vlak na drevesih.) V County Sonori, v Kaliforniji imajo železniški most na vrhovih ogromnih dreves. Pod železniškim mostom je silno globok prepad; prirezana drevesa ob njega strani tvarjajo naravne stebre za most, na katerem so naredili umni Amerikanci železniški tir.

Telefonična in brzovjavna poročila

Celje 4. aprila. Na Teharjih pri občinski volitvi popolna sijajna zmaga v vseh treh razredih. Navdušenje volilcev nepopisno.

Trst 4. aprila. Vsled deževja so vse vode na Goriškem narasle in so nekatere reke, mej njimi Soča, stopile čez bregove. Velik del Furlanske je pod vodo. V okolici Gradiške je radi povodenj več tovarn zaprtih.

Dunaj 4. aprila. Včeraj se je v ministerstvu zunanjih del vršil skupen ministerski svet, kateri se je posvetoval o skupnem proračunu, ki se predloži delegacijam.

Dunaj 4. aprila. Bivši ministerski predsednik grof Badeni je prišel v petek sem. Tu je imel daljše posvetovanje z grofom Thunom, včeraj pa se je odpeljal v Busk.

Dunaj 4. aprila. V tukajšnji okolici je precej snežilo.

Praga 4. aprila. Iz Heba se poroča o velikih agitacijah proti posl. dru. Schückerju. Zadnje dni so nemški radikalci opetovano priredili večje demonstracije pred Schückerjevo hišo, včeraj ob 10. uri zvečer pa so uprizorili velikanski škandal. Schücker je v svojo obrambo obelodanil posebno izjavo.

Pariz 4. aprila. Vojno ministerstvo sklene danes, ali vložiti novo tožbo proti Zoli ali ne. Ako se odloči za novo tožbo, se bo vršila obravnava proti Zoli v provinciji, najbrž pa se zadovolji ministerstvo z razglasilom, v katerem poreče, da je apelno sodišče le iz formalnih vzrokov razveljavilo razsodbo, ne iz meritnih, in da ministerstvu zadošča satisfakcija, katero so mu dali porotniki.

Pariz 4. aprila. „Siècle“ dolži majorja Esterhazyja, da je imel tajne zveze z nemškim vojaškim atašejem v Parizu, in da mu je prodal 102 listin, mej njimi tudi nekaj taci, ki se nahajajo v bordereau u.

Rim 4. aprila. Papež se je španski kraljici regentini ponudil za posredovalca mej Španko in Zjedinjenimi državami. Sodi se, da Španka pod gotovimi pogoji to ponudbo sprejme.

Madrid 4. aprila. Vlada je razglasila, da na svojo najnovejšo noto še ni dobila nikakega odgovora iz Washingtona.

Madrid 4. aprila. V vseh cerkvah je bilo včeraj prečitano pastirsko pismo, s katerim se odreja molitve za zmago španske vojske v bodoči preteči vojni z Zjedinjenimi državami.

Madrid 4. aprila. Več tisoč oseb se je včeraj zbralo pred palačo ministerskega predsednika Sagaste, in mu po deputaciji doposlalo adresu, s katero se zahteva, naj vlada ne ugodí zahtevam zaprtih anarhistov, naj uvede splošno in obligatorno dolžnost službovanja pri vojaki in naj dovoli carine prosto uvažanje žita.

London 4. aprila. Angleška vlada je zahtevala od Kitajske, naj jej da pristan Vaj-hajvaj v zakup, čim ga zapusti japonska posadka. V diplomatskih krogih se sodi, da ugodí Kitajska tej zahtevi, ker sama ne želi, da bi imela Rusija ves pečelijski zaliv v oblasti, in da se jej tudi Japonska ne bo ustavljala.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 1. aprila: Linda Olivo, zasebnica, 22 let, Francovo nabrežje št. 1, jetika. — Anton Lugek, hranilničnega uradnika sin, 8 let, Dunajska cesta št. 8, jetika.
Dne 2. aprila: France Trojar, nočni čuvaj, 60 let, Cesta na Rudolfovo železnico, se je obesil.

V deželni bolnici:

Dne 30. marca: Apolonija Hrovat, gostija, 70 let, ostarelost.

Dne 1. marca: Ana Dovjak, gostilničarjeva vdova, 31 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
2.	9. zvečer	722.5	8.0	sl. jzah.	skoro jas.	
3.	7. zjutraj	723.6	4.0	sl. svzh.	oblačno	0.2
	2. popol.	725.9	9.4	sl. svzhod	oblačno	
4.	9. zvečer	728.0	7.5	brezveter.	oblačno	
5.	7. zjutraj	728.0	1.7	brezveter.	megla	0.9
	2. popol.	726.1	14.7	sr. sever	skoro jas.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 10.3° in 7.0°, za 3.2° nad in 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 4. aprila 1898

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102		05	
Avstrijska zlata renta	121		95	
Avstrijska krona renta 4%	102		05	
Ogerska zlata renta 4%	121		35	
Ogerska krona renta 4%	99		35	
Avstro-ogerske bančne delnice	918		—	
Kreditne delnice	354		60	
London vista	120		40	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		75	
20 mark	11		74	
20 frankov	9		53	
Italijanski bankovci	41		90	
C. kr. cekini	5		65	

Dne 2. aprila 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	163	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.	196		—	
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	130		—	
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99		50	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	158		50	
Ljubljanske srečke	22		75	
Rudolfove srečke po 10 gld.	25		—	
Kreditne srečke po 100 gld.	204		25	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	503		—	
Papirnati rubelj	1		27 1/2	

Odda se s 1. majem t. l. v večji trgovini na deželi

služba prodajalca.

Gospodje, ki so popolnoma zmožni trgovine z vsakovrstnim mešanim blagom in ki morejo po ložit: kavcijo v znesku 6 mesečne plače, naj vložijo potom upravnistva tega lista svoje ponudbe z kazili svoje zmožnosti in dosežanega službovanja ter naznanijo svoje zahteve glede plače do dne 15. aprila t. l. (517—1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto iz v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlo vih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ansee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoludne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. — Proga iz Novega mesta in iz Kočevja. Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. ur 20 m. zvečer. (17—75)

Lepa prodajalnica

pripravna za vsako obrt ali za pisarno, odda se takoj v najem v Ljubljani, Gospodske ulice št. 7.

Štacunsko dekle

z dobrimi spričevali, želi sedanjo službo premeniti, najsi bode ne deželo al. v mesto.

Ponudbe pod naslovom: M. C. v Celje, pošte restante. (498—3)

Mrva na prodaj!

Več sto statov dobre dolinske in konjske mrve je na prodaj, pri oskrbnistvu izšanske graščine, v Hammerstelu, pošta Studenec pri Ljubljani. (492—2)

Spreten

kamnoseški pomočnik

in

(518)

učenec

se vzprejmeta takoj pri

Božiču v Wolfsbergu na Koroškem.

Pristne gnjati

(Šunke)

najznamenitejših tvrdk iz Prage in Gradca vsake velikosti, kakor tudi vsaki drugi dan sveže

prave goriške pince

in v postnih dneh mnogovrstne

morske ribe

na izber se dobe pri

Antonu Stacul-u v Ljubljani.

P. S. Gajati (šunke iz Prage) so z znakom znamenite tvrdke iz Prage zaznamovane. (513—2)

V nedeljo, ponedeljek in torek

3., 4. in 5. aprila

jubilejska razstava cvetlic in rastlin

in
cvetlice kot spremljevalke človeka
od zibel do groba

priredi

Franc Herzmansky

umeteljni in trgovski vrtnar

Gradišče šte. 10 ali Igriška ulica šte. 5.

Vstopnina 20 kr.

Čisti dohodek je namenjen tukajšni Elizabetni otroški bolnici.

Za mnogobrojen obisk se naprosijo najljudneje vsi velečastiti p. n. prijatelji cvetlic.

Z velespoštovanjem

(509—2)

Fr. Herzmansky.

Razpis zmanjševalne dražbe.

Podpisani krajni šolski svet razpisuje zmanjševalno dražbo za oddajo

nove šolske stavbe

katera se bo vrčila

dne 21. aprila 1898. l. ob 9. uri dopoludne

v šolskem poslopju v Šmartinu pri Kranju.

Na podlagi proračuna znašajo stroški:

za zidarska dela	9387	gld.	38	kr.
» kamnoseška	611		68	
» tesarska	3860		35	
» mizarska	850		05	
» ključavničarska	1030		03	
» kleparska	298		82	
» pleskarska	259		81	
» steklarska	201		44	
» pečarska	387		—	
» šolsko opravilo	631		35	

Skupaj . . . 17517 gld. 91 kr.

Načrti, proračun in dražbeni pogoji so na ogled pri šolskem vodstvu v Šmartinu.

Dražba se bo vrčila najprej po posameznih strokah in potem skupno. Pismene ponudbe se morajo doposlati pred ustno dražbo in jim je priložiti 5% jamščine od proračunane svote.

Krajni šolski svet v Šmartinu

dne 25. marca 1898.

(516—1)

Jožef Fajfar, predsednik.

V najelegantnejši opremi z umetniško prilogo izhaja:

„MLADOST“.

Smotra za moderno književnost in umetnost.

Sodelujejo prvaki hrvatske, slovenske in srbske književnosti.

Cena za četrt leta 2 gld. Za dijake 1 gld. 25 kr.

Posamezne številke 40 kr.

Naročbe vzprejemajo vse knjigarne, poštni uradi in

Uprava: Wien, IX., Türkenstrasse 23, II., 2, 19.

Prva številka vsakemu na ogled.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravljajo v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjevini, Zagreb, Zrinjski trg šte. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlajenjih dihalnih organov, ter je najboljša sredstva za prsni katar, kašelj, prsni, hripavost in vratobol. Tudi zastarani kašelj s tem zdravilom v najkrajšem času dá odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam samo ono:

Velečeni gospod lekarnik!

Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznanke. Jaz sem od dveh steklenic od neznanega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam! Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsni bolnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka, t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo oni je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsakidans pošto na vsa mesta, in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zametek) ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastoj in poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjevini, Zagreb, Zrinjski trg šte. 20.

Pravi trpotčev sok iz lekarn k Zrinjskemu v Zagrebu dobiva se v Ljubljani v deželni lekarni „pri Mariji pomagaj“ Milana Leusteka, Resljeva cesta št. 1.

(1360—26)